

ГЕОРГИ РАЙЧЕВ ДОБРИЯТ СИН

chitanka.info

Имаше някога двама селяни. Казваха ги Радой и Рангел. Те бяха рождени братя, ала никак не се обичаха. Щом почина баща им, двамата братя разделиха големия бащин двор на два малки двора, после добитъка и нивите и заживяха всеки поотделно.

Но случи се, че до синора на една Рангелова нива имаше голяма клонеста круша. Радой, по-малкият и по-лош брат, страшно завидя на брата си за тази круша.

— Крушата е моя! — казваше той на Рангела. — Едно време аз я посадих. Моя е!

— Но нали в моята нива се падна и сега вече е моя, братко. Защо си кривиш душата и правиш да се караме, да ни се смеят хората! — увещаваше го Рангел.

— Не, крушата е моя — настояваше на своето Радой.

Един ден той издебна брата си и отсече крушата. Оттогава не само двамата братя не искаха да се видят, но и жените им не си приказваха, децата страняха едно от друго, та чак и кучетата им по цял ден се лаеха през плета.

Радой, лошият брат, имаше едно момченце на дванадесет години. Казваха го Митко. То беше тъкмо обратното на баща си — добро, кротко и милостиво дете. Чичо му Рангел пък имаше три деца, най-малкото от които на годинка и едва сега се учеше да пристъпва.

Един ден Митко видя, че от чичовия му двор излезе малката Минка и тръгна сама по поляната. В същото време по пътя се зададе подплашен кон, който връхлетя право към детето. Митко се хвърли и отнесе детето, като едва не загина сам под краката на коня.

От къщи дотърча стринка му с писък. Тя бе видяла всичко и сега милваше не само изплашеното си дете, а и Митко, на когото издума най-сладки думи на благодарност.

Цялото село узна за случката. Чу и чичо му Рангел и го похвали от все сърце. Само баща му се мръщеше.

— Ами ако беше тебе сгазил конят! — рече му той. — Други път пази своя живот, а нека хората сами пазят децата си.

Но случи се, че през зимата Радой падна болен. Привършиха се и дървата им.

Един ден Рангел докара от гората пълна кола с дърва и спря не пред своята, а пред братовата си порта. Повика на Митко да отвори и стовари дома им дървата.

— Митко — рече му той, — това ти е, чичовото, награда, задето наесен спаси наша Минка от коня.

Митковата майка видя всичко, но я досрамя да излезе и поблагодари на Рангел. Тя обади на мъжа си какво е сторил брат му. Дойде и Митко.

Баща му го посрещна зарадван и развеселен:

— Видя ли, Митко — извика му той, — който помага, и той добрини вижда!

Така рече Радой на детето си, а пък в себе си мислеше:

„Рангел си е открай време добър човек. По-добър е той от мене. И за крушата беше той по-прав. Нему се падна, а пък аз взех, че му я отсякох!“

Радой лежа още няколко дни и все същите мисли бродеха в ума му. А щом оздравя, срещна брата си и пръв му поиска прошка. Рангел това и чакаше. От радост едва не прегърна Радоя. Обади на домашните си какво добро са сторили. На другия ден си заприказваха и жените им; децата, като видяха, че майките им си приказват човешки — удариха и те на дружни игри. Само кучетата още дълго се лаеха през плета, но като нямаше кой да ги насъсква, и те отвикнаха да се лаят.

През цялата зима двете семейства другаруваха и си помагаха. Така мина и пролетта. Днес помагаха на едните — утре на другите. А като видяха, че задружната работа спори повече, решиха и заедно да пожънат. Едната домакиня стоеше подред в село и приготвяше храна за всички.

Митко яхна коня и цял дек пренасяше на жътварите ту храна, ту вода с две големи стомни.

Пенко пък, Рангеловото момче, подкара общо добитъка на паша.

Пожънаха първи в село. Всички им се чудеха и ги облажаваха. Пренесоха заедно и снопите. Почнаха вършитба. И пак си помагаха.

До Богородица свършиха. На този ден имаше събор в селото им. Веселиха се и двете семейства. Митко беше най-радостен от всички, защото той беше направил да се помирят старите. А чичо му Рангел се смееше весело и думаше на селяните:

— Брей, кръвта вода не става! Право са казали хората: свой своя не храни, но тежко му кой го няма!

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.